

Curtea declară că Finlanda, Suedia, Germania, Italia, Grecia și Danemarca au încălcat dreptul comunitar prin neplata taxelor vamale datorate la importul de material de război și de material cu dublă întrebuințare civilă și militară

Obligațiile de solidaritate financiară față de bugetul comunitar și de loialitate față de Comisie impun statelor membre să perceapă și să achite asemenea taxe

Bugetul comunitar este finanțat prin resurse proprii care provin, printre altele, din taxele prevăzute de Tariful vamal comun asupra schimburilor cu țările terțe. Codul vamal¹ impune statelor membre să transfere în conturile comunitare, cu titlu de resurse proprii, taxele vamale percepute la importul de mărfuri.

Prin prezentele șapte acțiuni, Comisia Europeană a solicitat Curții de Justiție să declare că Finlanda, Suedia, Germania, Italia, Grecia și Danemarca au încălcat obligațiile care rezultă din Codul vamal precum și din diferite regulamente² prin refuzul de a contabiliza ca resurse proprii taxele vamale aferente importului de material de război (iar pentru Suedia și Italia și de material cu dublă întrebuințare, civilă și militară³). Germania, la rândul său, a transferat suma de 10 803 000 euro – sub rezervă și fără să dividă suma în funcție de importuri și de perioade – și a refuzat ulterior să transmită asemenea informații Comisiei.

Obligațiile neîndeplinite privesc perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1998 și 31 decembrie 2002, în timp ce, de la 1 ianuarie 2003 – pentru a ține seama de protecția secretului militar al statelor membre – au fost prevăzute proceduri administrative specifice pentru a permite suspendarea taxelor vamale referitoare la aceste echipamente⁴.

În general, statele membre și-au justificat refuzul de plată prin faptul că perceperea taxelor vamale ar fi amenințat interesele esențiale ale siguranței lor⁵.

Curtea amintește că nicio dispoziție din reglementarea vamală comunitară nu prevedea, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1998 și 31 decembrie 2002, o scutire specifică de taxe vamale pentru importul acestui tip de bunuri. Dimpotrivă, suspendarea taxelor vamale de la 1 ianuarie 2003 confirmă că legiuitorul comunitar pleca de la principiul că o obligație de a plăti taxele menționate exista anterior acestei date.

¹ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) aplicabil în cauze, recent înlocuit prin Regulamentul nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008.

² Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de punere în aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind resursele proprii ale Comunităților (JO L 155, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (Euratom, CE) nr. 1355/96 al Consiliului din 8 iulie 1996 (JO L 175, p. 3), și abrogat de Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184)

³ Cauzele C-294/05 și C-387/05.

⁴ Regulamentul CE nr. 150/2003 al Consiliului din 21 ianuarie 2003 privind suspendarea drepturilor vamale la anumite armamente și echipamente militare (JO L 25, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 15, p. 71)

⁵ Articolul 296 TCE care prevede că niciun stat membru nu are obligația de a furniza informații a căror divulgare o consideră contrară intereselor esențiale ale siguranței sale.

Curtea declară că deși **adoptarea măsurilor apte să asigure siguranța lor internă și externă este de competența statelor membre**, totuși nu rezultă din aceasta că asemenea măsuri se sustrag în totalitate **domeniului de aplicare al dreptului comunitar** care prevede **derogări exprese** aplicabile în situații susceptibile să afecteze siguranța publică, și aceasta în ipoteze excepționale precis delimitate și care trebuie să fie interpretate strict.

De asemenea, Curtea exclude posibilitatea ca un stat membru să se justifice invocând **scumpirea** materialului militar ca urmare a aplicării taxelor vamale: dimpotrivă, statul membru nu se poate sustrage de la **obligățiile de solidaritate financiară în privința bugetului comunitar**.

Pe de altă parte, justificările deduse din **exigențele de confidențialitate conținute în acordurile încheiate cu statele exportatoare** nu pot fi reținute întrucât procedurile vamale implică intervenția agenților, comunitari și naționali, care sunt ținuti de o obligație de confidențialitate de natură a proteja interesele esențiale ale siguranței statelor membre. În plus, obligația de a facilita îndeplinirea misiunii Comisiei – care constă în a veghea la respectarea tratatului – prin punerea la dispoziția acestei instituții a documentelor necesare verificării regularității transferului de resurse proprii nu se opune posibilității statelor membre **de a limita informația transmisă, de la caz la caz și în mod excepțional la anumite elemente** ale unui document sau de a refuza complet transmiterea acesteia.

Mai specific, în cele două cauze împotriva Suediei și Italiei, în care se pune problema importului de material cu dublă întrebuințare – civilă și militară – cu scutire de taxe vamale, Curtea subliniază că motivările referitoare la lipsa unei justificări bazate pe protecția intereselor statelor membre se aplică *a fortiori* importului de material cu dublă întrebuințare, indiferent că acesta din urmă a fost importat exclusiv sau nu în scopuri militare.

În sfârșit, Curtea respinge justificările deduse din inacțiunea prelungită a Comisiei⁶ precum și din adoptarea Regulamentului privind suspendarea drepturilor vamale prin care s-ar fi acceptat în mod tacit existența unei derogări în materie. În niciun stadiu al procedurii Comisia nu a abandonat poziția sa de principiu și și-a exprimat întotdeauna voința fermă de a nu renunța la perceperea taxelor vamale datorate pentru perioadele anterioare introducerii procedurilor de suspendare.

MENȚIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârilor se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

⁶ Discuții cu statele în cauză și chiar o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Germaniei – suspendată ulterior – datează din anii 80.